

Forfatter: Møller, Poul Martin

Titel: Udrag fra SANGE TIL RAHBEK

Citation: Møller, Poul Martin: "Skrifter i Udvalg", i Møller, Poul Martin: *Skrifter i Udvalg*, udg. af HANS BRIX ; SOPH. MICHAËLIS ; CARL S. PETERSEN ; POUL TUXEN , 1930, s. 31.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-moeller01val-shoot-idm140426999208144/facsimile.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Skrifter i Udvalg

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Saa skildrer han snildt paa det skæntrige Blad
De Daarers forskruede Fagter.
Da smiler den Kvinde, da ler hendes Mand;
De Blade de flagre saa vidt i vort Land.

End sidder den gamle Student ved sin Skov,
Utallige Bøger han prenter.
Han passer kun lidet paa Dadel og Lov,
Den Krone for ægte Studenter.
»Hvo kender den Vidskab fra Krabla til Rom?«
Vor Olderstand ene har Kundskab derom.

Vor Broder i Raskhed, vor Fader i Aar,
En Hældøres Maske han hader,
En Vise ved Glasset han ikke forsmaar:
O, hil dig da, Broder og Fader!
Ja løfte sin Hat for Knud Lyne man maa,
Saa længe som Jyder det Danske forstaa.

II

En Ridder lig i blanke Vaabenklæder
Med aaben Hjælm og uforfærdet Bryst,
En dygtig Svend i Livets Skranker træder;
Med Svig og Vold han prøve vil en Dyst.

Dog Fjendens Hær tit synes alt for farlig,
Og mangen flyr med Buler i sit Skjold,
Bag bredden Grav han lejres ræd og varlig
Og ser paa Stridens Mark fra grønne Vold.

Held da den Mand, der fra sin Ungdom arver
Et frejdigt Mod i Sandheds lyse Færd,
Hvis Foraarsdrøm beholder sine Farver,
Hvis gamle Haand ej slippe vil sit Sværd.

Som Barnets Lyst mod røde Blomster higer,
Tit Svendens Hu staar til den høje Kunst;
Men Gubben kold gaar hjem fra Kunstens Riger
Og tror, at Fantasiens Lys er Dunst.

O, Held da den, hvis Lod det blev at finde
Sit bedre Hjem i Skønheds Blomstervang!
Som til sin Grav beholder vel i Minde
Hvad Fuglen ved hans Vuggeklæder sang.

Ja, Held den Mand, hvis Morgenfantasier
Genlyse smukt i Livets Aftenfred!
Som trylles ved sin Barndoms Melodier;
Thi Skønheds Sol for ham gik aldrig ned.

Tøm Glasset ud for Lysets tro Forfægter,
Naturens Ven i sine Rosers Lund,
For ham, hvis Sang genlød i trende Slægter,
For Danmarks Nestor, til den klare Bund!

SANG TIL STEFFENS

En Mester i Tankernes Riger
Hel tit er paa Jorden forsagt,
En Spot for de dejlige Piger,
Og dristige Svendes Foragt;
Thi bleg som en Skygge fra Graven
Med Øjet han blinker for Sol:
Naturen har lukket ham Haven,
Og kroget han sidder paa Stol.